

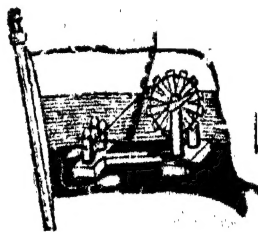
સ્વદેશભક્તિ

યાને

રાષ્ટ્ર કિર્તનમાળા

જો વીર હો તો તો જરૂર વાંચો ! અને વંચાવો !

પ્રકાશક: (લેખક:)

વ્યાસ શાન્તિલાલ સોમેશ્વર શર્મા
ઓડ

પ્રત ૧૦૦૦

કીંમત ૧ આનો

સંવત ૧૯૮૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ ૧૧૬૪
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

શ્લોક

જેનામાં સમતા ક્ષમા સુજનતા
નિપૂર્ણતા ને ધૃતિ
વિદ્યામાં અતિ પ્રેમ આદી ગુણધી
હૃદયેશ વૃદ્ધિ થતી
નીતિના પંથમાં સદા વિચરતા
પ્રેમાળ હૈયુ ધણું
એવા શ્રી ગાંધી બાપુ તમને
દીર્ઘાયુ દેજે પ્રભુ.

૧

૬૬૧-૫-૧ વિર ચેતન

(રાગ) ખુને છગર

જાગો જનુની જાયા રે ઓ હિંદુ મુસલમાન
ત્યાગો પ્રિયીશી કાનુન રે ઓ " "
સૌ એક ભાઈ થઈને શુભ કર્મ આજે કરીએ
ઉંઘ્યા ધણું શું ઉંઘે રે.....ઓ હિંદુ મુ—જાગો
આ દાવ ભલેરો આવ્યો કેટો કસીને ચાલો
ખાદી ધરીને હાલો રે.....ઓ હિંદુ મુ—જાગો
ટેક મનમાં ધરજો પાછુ ડગ નવ ભરશે,
હાંસેથી સર્વે ધાજો રે.....ઓ હિંદુ મુ—જાગો

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોર્પોરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૧૮૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૮૩ ક્રિસ્તીયમાળા

વિષય ૩ : ૪

(૩)

હિંમત મનમાં રાખી અહિંસાને લેજો પાખી
હાલોને રાખી શાન્તિ રે.....ઓ હિંદુ મુ—નગો૦

૨

સંખ્યા પોકાર

(રાગ) સ્વરાજ લેવું સ્હેલ

એકડે એક ગાંધીનો રાખો ટેક.

મારી જહેનો સ્વરાજ આવે હાથમાં

બગડે બે ગાંધીની બોલો જે.	”	”
તગડે ત્રણ ગાંધીને ત્રણ ગણ.	”	”
ચોગડે ચાર ગાંધીનું બોલુ પાળ.	”	”
પાંચડે પાંચ ગાંધીને ના આવી આંચ.	”	”
છગડે છો બાપુએ બાગ્યો લો.	”	”
સાતડે સાત વીર બાપુના જાત.	”	”
આઠડે આઠ બાપુની વાગી હાક.	”	”
નવડે નવ બાપુ ન બોલ્યા લવ.	”	”
એકડે મીડે દસ બાપુના બોલો જશ.	”	”
બેઉ એકડે સગીઆર સૈનીકનો નહિ પાર.	”	”
એકડે બગડે બાર જરા ન લાગી વાર.	”	”
એકડે તગડે તેર બધાંનો રાખો મેળ.	”	”
એકડે ચોગડે ચૈાદ દેવીએ ધર્યો ગોદ.	”	”

એકડે પાંચડે પંદર ઠેરઠેર ખોલ્યાં બંદર.	”	”
એકડે છગડે સોળ દેશે કર્યો બકેર.	”	”
એકડે સાતડે સત્તર આપુને ધારો છત્તર.	”	”
એકડે આઠડે અઠાર મીઠાના ખોદા કરાર.	”	”
એકડે નવડે એગણી કાઠા બધાની જોગણી.	”	”
બગડે મીડે વીસ આપે પડાવી ચીસ.	”	”
બગડે એકડે એકવી આપુ થયા છે ટેકવી.	”	”
બેઠ બગડે બાવી દનેહે ખાદી લાવી.	”	”
બગડે તગડે તેવી ખાદી જોધને લેવી.	”	”
બગડે ચોગડે ચોવી સરકાર નહિ ફાવી.	”	”
બગડે પાંચડે પચી આપુ ગયા છે બચી.	”	”

પાસો પુરણ થયા ન્યાલ એમાં શુ થયા;
ખાદી ધરીશું અંગે રાખીશું શાન્તિ સંગે,
શાન્તિ અંગે રહી છે આપુની ખોલો જય છે.

૩

વિર શિખામણ

(રાગ) મેરે મૌલા બોલા લો.

વિરો હિંદ માતાના છે બાળ તમે
બગે જનુનીના બયા જો હો તો તમે

(૫)

ઘોર્યા ઘણું પણ હવે જાગી જરા જુઓ તમે
દાઝી ઉઠી ભૂમી અહા પોકાર તેનો તો સુણો
ધાઓ રંકની વારે આજે તમે —વિરો

જૂઝ્યા વધ્યા આ મહી વિષે ધધો ન સૂઝતો તેમને
જ્યાં જાએ તેઓ તહી જુતાનો માર આગળ પડે
જાગો જુતાની જાળથી જાળવો તમે —વિરો

હિંદુ હવે હિંદી જની આ તક છે અણમુલની
જે હવે કાયર જનો તો ગયા ફેરા મહી (૫૬)
ત્યાગો કોધને દીલથી શાન્તિ ધરો —વિરો

૪

પત્નિનો સ્વરાજ્ય લાવવા પતિ પ્રત્યે પ્રેમ નીચે
મુજબ હોવો જોઈએ

(રાગ) તમે જો જો ના વાયદા

તમે ઝટ જાઓ સ્વરાજ ઘેર લાવજો રે....

પીયુ પહેલી દુકડીમાં સીધાવજો.

નેહ લાગ્યો તેહનો દીલ ખોલ્યું તમ આગળે
અહિંસા સત્ય ને શાન્તિને પાળજો રે.....—પિયુ

જાંઝા જાળા બંધુક તોપો ને તલવાર

તેમ પાછા કદી નવ આવશો રે.....—પિયુ

મીઠાની ભેટ મને આગળથી આપજો
 પછી ગાડાં ભરી ભરીને ઘેર લાવજો રે.....—પિયુઠ
 આટલું કહેણ માઈ શાન્તિથી સૂણજો
 પછી શાળા રેંટીઆની તમે માંડજો રે.....—પિયુઠ

૫

રાસ

ટઉકે મયુર આજ ટઉકે મયુર વિરોને ખારણે ટઉકે મયુર
 એનો એ દિવ્ય નાદ દુનીયા જગાવતો
 સેવા શીખાવી વીર વિદ્યા લણાવતો
 પ્રેમ શૈયર જ્ઞાન તણાં ફેાડે અંકુર—વિરોને
 એ રે અવાજ મહી સત્ય દયા લાગણી
 નિંદાથી દુર રહો કરતો એ માગણી
 શિખો શિખાવો સુચવતો જરૂર—વિરોને
 કષ્ટ સહો વીર ધીર રાખી ઉદ્ધાસથી
 સર્વ સંગે હર્ષનાદ કરજો મિઠાસથી
 વાણી વિશ્વાસી વિનયથી ભરપુર—વિરોને
 ટઉકે મયુર.....

તકલી મહાત્મ

તકલી કાંતોને મારા ભાઈ તેમાં આપણી છે વડાઈ
 તકલી થકી તો દેશ આપણો ઉજવળ થાયે આજ

પાઇપૈસો જતો અટકશે જતી અટકશે લાજ-તકલી
 હરતાં ફરતાં તકલી કાંતો તકલી તારણહાર
 હાથમાં રહીને ફરફર કરતી હરદમ રહે ગુલતાન-તકલી
 જરાક શ્રમે તકલી થાયે નહિ પૈસો લેનાર
 ધડાક લઇને ધરતી માંહે પ્રસરી જશે આવાર-તકલી
 ધર્મ ધરીને ધીરજ રાખી લો કરતારનું નામ
 શાન્તિ રાખી કાંતો સર્વે કરતા રહોને કામ-તકલી

૭

સૈતાન સરકાર

(રાજ ઉપરનો)

સરકાર સમજી ગઈ છે ભાઈ સાનમાં ચેતી ગઈ છે ભાઈ
 આટલા દીન તો ખાધું ઘણું ને ખોદ્યું ભારતમાંય
 કર્મ ધર્મ ભાઈ તારાં વટાવ્યાં લીધું લૂટી લાલચ માંય-સરકાર
 વેપાર માંડી શેઠાઈ કરતા આવ્યા હિંદની માંય
 કપટ કરી ભાઈ ઝડપી લીધા ઓળખ્યા ભોરિંગભાઈ-સરકાર
 પાઠરી તણો ભાઈ વેશ ધર્યો છે ને કે'છે કે ન્યાયાધીશ
 ભાઈ ભાઈના કલેશે સમાવા રાખોને અમને ઇશ-સરકાર
 લોળા ભારતી ભરમયા ને ભૂલે વધ્યા છે આપ
 ન્યાય હતો તે નેવાંએ મૂક્યો ભર્યું અન્યાયનું પાપ-સરકાર
 વણીક જાવ્યા વેરા કાઢવા મોહન ખાપુ વીર
 ફોડો ફોડો લોડું લોડો શાન્તિ ધરીને દીલ-સરકાર

જંગ બ્યુગલ

સૌ ચલોને જંગ જીતવા આ જંગ બ્યુગલો વાગે (૨)

યાહોમ કરીને પડો ફતેહ છે આગે.

બંધુ મારા હિંદ મુસલીમ સજી સત્ય તણાં રે શસ્ત્રો (૨)

અહિંસા તણાં તો આજ ધરોને વસ્ત્રો-સૌ.

ટેક તમારા પાળી આજે ગુર્જર ઉજવળ કરજો (૨)

યાહોમ કરીને દેહ તમારો ધરજો-સૌ.

દેશાર્થે આ દેહ ધરીને કાયરપણું સૌ તજજો (૨)

યાહોમ કરીને સ્વર્ગને તમે વગજો-સૌ.

શાન્તિ તણા સમુદ્ર થઈને જય જય મુખથી ઉચરો (૨)

યાહોમ કરીને દેહ તમારો દેજો-સૌ.

ભારતીનો ભાષકો

આ દેશ ભારત વર્ષ છે જેના ધણા આદર્શ છે

તે હિંદ દેવી માત માટે ભારતી કુરબાન છે.

આલમ મહી આ હિંદ જેવો એક પણ ના દેશ છે.

સત્ય પ્રભુના પ્રેમ અર્થે પ્રાણ પાથરનાર છે.

વિકટોરીયાના રાજ્યને ન્યાર્યા અમે સહુએ ગણ્યા,
સંતોષ ને સુખથી રહી અંતર મહી પૂજ્યા ઘણા
નવ સુખથી ઉત્તર કરે આ દેશની મુગી પ્રજા.
ઉપકારને બદલે હવે જુલમે સીતમની થઈ પ્રથા.

X

X

X

લડતા રહ્યા આ દેશના નેતા ઘણાં વર્ષો થયાં
સમજાવતાં સરકારને જઈ જોલમાં હિંદી વસ્ત્રા
જોલમાં જીતીન બન્યા પ્રાણ પાણ અર્પી દીધા,
સરકારના સદ્કાજને આલમ મહી ગજવી દીધા.

X

X

X

કાન્તિ તણા જયનાદમાં જૈહર બન્યા સરદારજી
રાષ્ટ્ર પતાકા હિંદના તે વિર સૈનિક ગાંધીજી
કીર્તિ અમર ઇતિહાસમાં સરદાર વલ્લભદાસજી
સત્યાગ્રહીના સૂરથી સમજી જશે સરકારજી

X

X

X

બલીદાન દેશે રક્તનાં બંધન અગર તુટશે નહિ,
ભારત હવે નમશે નહિ, જુલમે થકી ડરશે નહિ.
હિંદી તરીકે ગર્વતા મરતાં સુધી મુકશે નહિ,
સ્વરાજ્યના સંચામમાં ભારત હવે હઠશે નહિ.

X

X

X

હિંદુ મુસલમાં બાળકો આ હિંદનાં સંતાન છે.
 જે હિંદ ભૂમિ કાજ સૌ કંઈ અરપવા તૈયાર છે
 પરમાત્મા હાજર થઈ સંશ્રામને જોનાર છે,
 ખાદી તણી કફની ચઢાવી મોત પણ મંજુર છે.
 (બે ઘડી મોજ)

૧૦

તપેશ્રીનો ટેક

અમે બાપુનો ટેક આજ જાણ્યો છે (૨)
 કાયદો મીઠાનો તોડ્યો છે—અમે
 રેંટીઆ તે ઘેર ઘેર ચાલે છે
 તકલી તે ભાઈઓ કાંતે છે
 સુતર બધાએ કાઢે છે—અમે
 દયા તો દીલ આજ લાવીને
 મહેલસમ જેલ આજ જાણીને
 દડબડ દડબડ દોડે છે—અમે
 સ્વતંત્ર સૌને થાવું છે
 રામરાજ સૌને લેવું છે
 મતાં ટપોટપ મુકે છે—અમે
 અહીંસાના તે પથે પડીયા છે
 બ્યસનો સર્વે ટળીયાં છે
 દાનિ સૌએ સખે છે—અમે

ખાપડાંઓને બચાવો

(ગઝલ)

સહુ બંધુ જનો સૂણજો થયો છે કેર સૃષ્ટિમાં,
 મરાયા કંઈ ગરીબો ને લૂટાયા શ્રીમાન સૃષ્ટિમાં.
 અવર બંધુજનો સર્વે પડ્યા છે કેદખાનામાં,
 મરાયા કંઈક રોગોથી પુટાયાં શીર શસ્ત્રોથી.
 નીરાધારો બહુ રખડે મુજે છે ટાઢ ને ભૂખથી,
 ઘણાંનાં તો હૃદય રડતાં સ્વજન અવસાનના દુઃખથી.
 પૂરે છે એક વસ્ત્રેથી પોકારો દુઃખના કરતા,
 હૃદય ભેદક શબ્દોમાં બચાવો ખાપ ઉચરતા.
 ક્યાણુ દાનવિર જાગે તમારા બંધુજન કાળે,
 યથાશક્તિ કંઈ આપો તમારા બંધુને આળે.

વિરહાક

વાગે છે રે વાગે છે મારા વિરોની હાક આજ વાગે છે
 ભાગે છે રે ભાગે છે મારા ભારતનો ભય આજ ભાગે છે.
 એરે હાકડ મહી સત્ય ક્યા લાગણી.

સંપી ને ચાલજો કરતો એ માગણી.
 બહાદુર વીરો ત્યાં માગે છે—મારા વિ.
 વિર તણુ કહેણુ માની હીત ચાહો સૌનું.
 પોષણુ કરજો આજ સૌ તમે જૈનું.
 સેવાનું કામ એ માગે છે—મારા.
 દીન કેરાં દુઃખ ટાળી સુખને વધારશો.
 પ્રતાપ તુલ્ય વિર બની દેશને ઉધારશો.
 સેવાનું સ્થાન એ સારું છે—મારા
 સેવા કરવાની કાજ દેહ દીધી છે.
 ભારત કાજ આજ દીક્ષા લીધી છે.
 શાન્તિ રહેવા અરજી છે—મારા.

૧૩

રાષ્ટ્ર ધ્વજ

અમે રોપ્યો સ્વરાજનો વાવટો રે
 નથી ભરવો મીઠાનો કર —અમે.
 અમે ભાવે હુરિને લજશું રે.
 અમે સત્યે સ્વતંત્ર થાશું રે.
 ભાવે કરી વ્યશનનો ત્યાગ—અમે.
 વ્યશનનો ત્યાગ અમે કરવાના.
 અહિંસાનો તે પંથ અમે ઝાલવાના.
 અમલદારોનું ઠહું નહીં માનવાના—અમે.

(૧૭)

બાપુનો ટેક અમે આલવાના.
અમે પ્રતીક્ષા પુરણ પાળવાના.
અમે શાન્તિ રાખી રહેવાના—અમે.

૧૪

ગરવી ગુતજરા

ગુર્જર અમારો દેશ ગણાએ ગુર્જર પહેલું પુરાણું નામ,
સત્યતાણા સંગ્રામે આજે તૂટી પડ્યાં છે ગામો ગામ.
સ્વદેશ સેવા કરવા માટે બાહુ મહી તો આવી હામ,
સ્વદેશાર્થે દેહાર્પણનું એ ગુર્જરનું પહેલું કામ.
ગુર્જર અમારા દેશ મહીં તો કાચું સોનું પાકે છે,
હજારો કોશનો લુંટારો એ સર્વ લુંટી જાય છે.
ખીક બતાવી ગુર્જર કાખ્યા કારીગરના કાખ્યા હાથ,
ન્યાયીઓનાં નામ બતાવી થઇ બેઠા છે મોટા નાથ.
ગુર્જર તણી ગર્જન કરતા સ્વર્ગે પહોંચ્યા સારા ભૂપ,
જે દેશ તણી તો સેવા કરવી જે છે ગુર્જર દેશ અનુપ.
તે દેશ તણા તો હરિજન આજે અડગ નિશ્ચય રહેવાના,
સ્વદેશાર્થે અર્પણ કરી કાયા કુરબાન કરવાના.
વ્યસન તણી જે ચીજો સર્વે તે તો અમને વિષ સમાન,
પરમારથમાં કાયા અર્પી હરદમ રહેશું ગુલતાન.

હોમ કરીશું હોમ ધરીને કાયા કરશું આ કુરખાન,
 શાન્તિ રાખી સત્યે વર્તી રાખી દેશા અભીમાન.
 ટેક પોતાના ગુર્જર વિરો આજે તે તો પરવાના,
 સ્વદેશની સેવાના અર્થે કાયા હોમ કરવાના.
 હરીમળીને સંપી રહેશું કુસંપ તણો તો કરશું લય,
 જય ગુજરાત જય ગુજરાત ગુર્જર વિરની હોજો જય.

૧૫

સ્વદેશાર્થે દેહાર્પણ

ગઝલ

અમારો દેશ વહાલો છે અમારી દેહ વહાલી છે.
 છતાં અમ દેશના અર્થે કરીશું ખાખ દેહ આજે.
 લડીશું દેશની કાજે કરી કુરખાન દેહ આજે
 ભલેને જાય જીવ જુદો અમારા દેશની કાજે
 નથી જંજીર નથી જાદુ નથી તલવાર કંઈ લાથુ
 નથી કંઈ બોમ્બ અમ પાસે લડીશું દેશની કાજે.
 લડીશું દેશના અર્થે અહિંસા ધર્મ માનીને
 જઈશું સત્યના રસ્તે અમે તો દેશના અર્થે
 વધી સંખ્યા ગરીબોની ઘટાડીશું અમે તેને
 ભલે ને હોય નીચ કે ઉંચ અમારા દેશની માફે

(૧૫)

લડીશું કાયદો જાણી નથી અન્યાય કરવાના
હીલે શાન્તિ ધરી આજે અમે તો ખાખ થાવાના.

૧૬

મરણ છે ! તો માયાને ત્યાગો

જો મરણ છે આજ કલ તો,

મોહ કરના કયા જરૂર;

જો રહે આ જીવગાની,

મોહ કરના તો જરૂર.

માટીમાંથી નીપજી સર્વે માટી લેળા તો જશું;

કોઈ આજ તો કલ જરૂર જશે,

મોહ કરના કયા જરૂર જો.

ઝેરી છોરી સાથ ન આવે પુત્ર કે પરિવાર કોઈ;

તો એહી જગતમાં મોહ કરના !

મોહ કરના કયા જરૂર જો.

મોહને ત્યાગો સેવાને ઝાલો વખત આવ્યો છે, રૂડો;

પર ઉપકાર કરી સિદ્ધિ લીજો,

એ જરૂરી છે જરૂર.

શાન્તિ રાખી ક્રોધને ત્યાગી અહિંસા પાળો આજથી

સત્ય રાખી સત્ય વાણી,

એ જરૂરી છે જરૂર જો મરણ.

ખાળકેનો ખાદી ઉત્સવ

આવો આવો આમ હે ખાળકો તમામ
 આપણે ઉમંગથી વધાવો ખાદી આજ
 ખાદી સાદી હિંદીઓની એ છે તારણનાર
 ખાદી ધારી શાન્તિ-ધરી લેજો શુભ સૌ દહાવ-આવે.
 બાડી ખાદી ધોળી ખાદી ખાદી છે શણગાર
 શીયાળામાં ગરમી આપે ખાદી એવી ધાર-આવે.
 ઉનાળામાં લાવે ઠંડી, સાદી ખાદી બાણ
 ગરીબનું એ પોષણ કરતી દયા ધરતી આજ-આવે

ઉમરેઠ બટવાડી પોળને નાકે આવેલા સરસ્વતી પ્રી પ્રેસ
 રતીલાલ ખાળકૃષ્ણ ત્રિવેદીએ છાપ્યું, અને વ્યાસ શાન્તિલા
 સોમેશ્વર શર્માએ એડમાંથી પ્રગટ કર્યું.

